

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

Nummer 7.

1. april 1944.

16. årgang.

Fra Finnmark.

Så har vi da atter fått solen igjen, å kan således glede oss over lyset, — og solgull over fjell og dal.

Lyset har en vidunderlig evne til å gi den ellers barske natur heroppe et helt annet utseende, og lokker fram håpet om vår — om sommer med den dermed medfølgende nyskapning av mark og eng.

Det året som gikk var jo i mange henseender tungt og mørkt, men når vi sammenlikner oss med de mange andre, har vi dog intet å klage over: Herrens miskunnhet har lyst opp for oss, selv da når skyene var tyngst. Som virkeår var 1943 godt.

Store vanskeligheter med reiser m. m. var det nok, men da det over alt har vært åpne dører for Herrens ord, har vanskelighetene i allfall i noen mon skjerpet tanke og iveren for å nå folket i den størst mulige utstrekning, så ordet også no blir sant: Alle ting skal tjene dem til gode som elsker Gud.

Den store mangel på vitner har vært følsom for Finnmark.

Av den stab nye vitner som sees å være dratt nordover, er såvidt vites, enno ingen rullet Finnmark. De sydligere fylker som jo er lettere virkefelter ser ut for å bli foretrukket. Herren har dog i stor miskunnhet gitt samtlige Finnmarksarbeidere nåde til å bli stående på post og en del resultater er ved Herrens nåde oppnådd. Vekkelsens vinde har blåst over noen steder så det er ikke så få som i siste år har funnet fred med Gud.

Breivikbotn har således fått et lite tilskudd av bedende.

Breivik og Sørvær likeledes. Sistnevnte sted har Herren således fått vunnet ca. 25—30 stkr.

Akkurat no høres atter budskap om vekkelse. Av et folkeantall på et sted av ca. 70 er de bedende no i flertall — all ære til Gud.

Herrens ånd virker fremdeles på de omliggende steder. Vi er Herren innerlig takknemlig for hans nådige inngripen, men vi venter og håper på meget mere.

De allerfleste vakler fremdeles her, uten håp. — Skarene må reddes. — Finnmark, som hittil stort sett ikke ikke har hatt vekkelse i den utstrekning som de øvrige landsdeler, må komme med. — Finnmark og hele Nord-Norge må særlig innesluttet av inntrengende bønn og forbønn.

Markene er så hvite — hvem vil stille seg til tjeneste?

Nord-Norge trenger ikke nye samfunn men nye hjerter, — mennesker som *uselvviske* vil arbeide for Herren uten partipolitikk.

Ut med Ordet.

*Jeg sitter med hjertet så fullt av
takk,*

*til Ham som meg kalte en dag;
og ga meg sin frelse i fulle drag,
jeg som kun var en støvets makk.*

*Jeg lever ved tanken på ut å gå,
i Mesterens ærend på jord.
Å vitne om Ham som er Guds Ord
og at syndere frelse kan få.*

*Men Han som meg sender, vil kraft
meg gi
til å vandre til målet er nådd,
og inn er høstet det som er sådd,
og jeg er fra oppgaven fri.*

*Da skal jeg Ham prise en evighet
lang,
for den nåde Han viste mot meg.
At Han forte meg ut, ut i frelsens
veg.*

*Ham skal jeg prise med hjertets
sang.*

H. Martin.

Lykkes det for Herren å få alle sine arbeidere i vingården, *til i felles respekt for hinannen* — å gå inn for samme mål: Norge for Jesus, da vil uanedede ting skje, og Herrens navn bli æret. Da vil også de få og spredte arbeidere bli benyttet effektivt til glede for de mange som venter.

Så tilsist hjertelig takk for all forbønn, overbærenhet og økonomisk støtte som dere, venner, har vist meg personlig i det svunne år. Takk også for gode brev og oppmuntring i prøvens stund.

Herren som tar vare på alt som er gjort i hans navn og for Hans sak. *Han selv* vil en dag gi lønn.

La oss fremdeles holde ut i bønn og tro. Herren er trofast til alle sine løfter. Hilsen.

Oskar Gamst.

Hva søker I?

Les Joh. 1, 35—40.

Jesu spørsmål: «Hva søker I», viser menneskets ubevisste søken etter Gud. Først i Gud finner sjelen fred, bare Jesus kan gi livet harmoni.

Hva søker du?

Noe som kan tilfredsstille.

Kom og se hva Jesus har å by på.

Hva søker du? Bevisst eller ubevisst.

Søker du Jesus?

De ble hos ham den dag.

Den som har møtt Jesus blir der.

Hva søker du?

Din egen ære, vinning, penger, gleder.

En dag blir alt borte, du må forlate alt.

Bare en ting blir, det er Jesus og det han gir.

Det er evig. Han gir evig liv.

Hva søker du?

Hva har du funnet?

Hva betydning har det?

Søk Jesus og følg ham!

H. Martin.

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN
I MISJONENS TJENESTE

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i hver måned.

Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: «Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementspris er: I løssalg 25 øre, kr. 2.25 for halvåret og kr. 4.50 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig oppsigelse og betalinger skjer til ovennevnte adr. Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Trykt i Centraltrykkeriet - Sarpsborg.

Angående

pengeforsendelse til «Misjons-Røsten» ordnes det nå på beste måte ved å betale til postgirokonto 360 24. Det er billigste måte å sende penger på og vil spare oss tid og samtidig er det lettere å ha kontroll med penger som kommer inn pr. post.

Spør på postkontorene og husk at vår postgirokonto er: 360 24.

Konferanse og stevne i Sarpsborg.

Lørdag 18. mars var de ledende brødre i de frie forsamlinger i Østfold samlet til konferanse i Misjonshuset, Sarpsborg. Det var møtt fram brødre fra de fleste forsamlinger. Fra forsamlingen i «Eben-Ezer», Askim, innløp telegram at de var forhindret fra å delta, men de ønsket gjerne å vært med. Fra Saltnes i Råde var det også bestemt at de skule deltatt, men de ble forhindret på grunn av sjukdom.

Samtalene var broderlige og lærerike. Det ble samtalt om de frie venners lære, menighetspraksis og mere. Da vi ikke ble ferdige med de ting som som var oppsatt ble det bestemt å ha en slik sammenkomst også 22. april og da i Fredrikstad.

Noen offentliggjørelse av de ting man ble enige om vil da først komme seinere.

Søndag var det tre møter i Misjonshuset. Formiddagsmøtet var dårlig besøkt. Det var regnvær og surt på morgenen og da de fleste no er henvist til å bruke sykkel eller gå

for å komme fram, var det nok grunnen til at ikke flere kom.

Møtet kl. 3 var det dåp. 2 brødre og 1 søster ble døpt. Mange folk var samlet.

Kl. 6 var siste møte. Lokalet var helt fullt og mange opphøyet og prisende Gud. Sjuke ble bedt for og søkende sjeler ble oppmuntret og båret fram for Gud i bønn.

En hel del brødre og søstre var i ilden og salvelsen fløt i rikt mål. Vi har ikke plass til å nevne navn. Det ville ta for lang plass. Gud var nær og det er hovedsaken.

Takk.

Min hjerteligste takk til min familie, venner og bekjente i by og bygd for all oppmerksomhet på min 50-års dag.

Særlig takk til Holmsbu menighet, Hurum bedehus og Sætre menighet for de vakre kjærlighetsgaver som jeg fikk.

Særlig takk til de unge i Holmsbu som overrakte meg en sjelden vakker blomsterkurv. Gud velsigne alle.

Søsterhilsen.

Valborg Gommerud.

En hilsen.

«Når mønstret er ferdig, og skyttelen holdt opp med at slå.

Da vil Gud tage teppet tilside så vi kan klart forstå hvorfor de mørke tråder, så vel som de gyllene blå, var like nødvendig i Mesterens kyndige hånd.

Dette kom til meg når jeg skulle skrive noen ord til «Misjonsrøsten» og takke de kjære venner for forbønn og all hjelp under min sjukdom. Det var en av de mørke dager i mitt liv da jeg fikk difteri, etterat jeg noenlunde var blitt bra av lungebetennelse, og alt som kom etter. Men no takker jeg Gud for alt og forstår bedre at de mørke tråder må til i mønstret. Kan no si til Herrens ære at jeg er riktig kjekk og får være med å vitne om min Herre og min Gud.

En kjærlig hilsen til alle fra eders broder

K. Grønnet.

Br. Oskar Gamst

har virket på flere steder i Vest-Finnmark. Han er ikke helt frisk og ber om forbønn.

På reise i Nord-Norge.

«Salig er den hvis hjelp er
Jakobs Gud, hvis håp står til
Herren, hans Gud!

(Salme 146, 5).

Vi sender eder en liten hilsen herfra også. Føler å si med David: «Min sjel lov Herren, og alt hva i meg er. Lov hans hellige navn.» I sannhet Gud er trofast til sine løfter og til ham kan vi ha ubetinget tillit, vi får daglig erfare hans Faderomsorg.

Vi var i Børselv i 7 uker og hadde en gild tid blant vennene der. Ja, det var rent vondt å rive seg løs. Hvor godt det gjør oss, når vi kommer trette, slitne og sjøsjuke, å bli så kjælig mottatt. Vennene her oppe i Finnmark vet ikke hva godt de skal gjøre Herrens vitner. Må Gud velsigne dem alle igjen for hva de har gjort for oss. Det er godt å vite at Jesus sa, at det ikke skal bli ulønnet. «Hva I gjør imot én av mine minste», sa Jesus, «har I gjort imot meg.» — — —

Vennene i her i Komagfjord hadde ventet lenge på oss, og dette sted lå jo også på våre hjerter da vi visste at også her var en liten flokk troende venner som heller ikke hadde så ofte besøk. Vi gruet litt for den lange reisen fra Børselv til Hammerfest med disse skøytene, hvor man er henvist til å være i et lite rom forut sammen med mannskapet. Og ikke alltid så velkommen; for mannskapet vil jo gjerne være alene i frivaktene, — men, det er jo ikke noen annen måte å reise på no, da lokalbåtene er borte. Vi ba ofte til Gud for denne reisen. Vi var ute i et forrykende vær i mørke 8. dag før jul, når vi kom fra Kjøllefjord og skulle til Børselv og med dette i friskt minne gruet vi for å ta ut. Men, Gud gjorde det så godt for oss. Vi fikk reise med doktorskøyten rett over Porsangerfjorden til Kistrand og der fikk vi besøke våre kjære venner Skipperud og Setrangs. Vi fikk da 2 møter på Kistrand lørdag aften og søndag ettermiddag. Det var mange folk søndag ettermiddag og det var åpent og godt å vitne. Tror at dette møte også skal ha evighetsfruktet. Guds ord skal ikke vende tomt tilbake. Mandag aften tok vi bussen som går i rute Karasjok—Hammerfest til Reppafjord, neste form. tok vi lokalbåten ned Altafjorden og kom

hertil i 6-tiden om aftenen. Vi syntes det var så fint å få reise med en lokalbåt.

Må Gud få velsigne dagene vi skal få være i Komagfjord.
Tilslutt kjør hilsen til eder alle.
Eders i Jesus:

Asta Thuen. Alfhild Bjerva.

Hilsen fra Argentina.

Fra Berger N. Johnsen har vi mottatt følgende:

Embarcacion 7. novbr. 1943.

Kjære broder Iversen!

Det var kanskje på tide at jeg sendte noen ord til deg. Siden mor døde får du jo ingen berettelse om oss fra henne.

Etter vår hjemkomst fra Codobafjellene har vi gjennomgått store motgangar. Blant annet ved at en misjonær som kom hit under vårt fravær tok med seg 400 troende og det gikk galt med deres åndelige liv. En hel del døde også av en smittsom sjuke. Det satte slik preg på forsamlingen at det tok tid før det ble legt. No har det så godt som kommet i gammelt spor igjen og Gud virker. En masse idianere har kommet, mest nye, men også flere av de gamle har kommet tilbake igjen. Her er bønn og lovprisning og en kraftig ånd utgytt som gjør at syndere kommer rystende og gråtende og bekjenner sine synder, under tårer og høye rop om frelse fra Gud.

«Evangeliebyen» som de sier her, vokser og blir stor no. Jeg er så pass sterk at jeg kan ordne med møtene og en del andre saker også. Det er et år siden jeg ble operert, men såret er ikke helt bra enda. Min hustru er tålig bra. Min eldste datter er i U. S. A., hun fikk stipendium til et års studie ved hospital. Hun kommer hjem denne måned. Begge piker er no sjukepleiersker.

Vi har hatt alt i Guds forvar og har ikke lidt noen nød. Gud er trofast som har kalt oss og er tro til alle sine løfter, så vi kan bare si takk til Gud for alt.

Arbeidet går fram som aldri før no. Herrens velsignelse er over oss i Jesu navn. Broderhilsen.

Berger N. Johnsen.

Oil du tjene Herren?

Jesus kom for oss å tjene,
dypt han lot seg her fornødre.
Denne vegen må vi vandre,
kun til Gud vi vil da samle.

Kjærligheten, — himmelgløden,
fattes den da er det døden.
Helt udulig vi da er,
til å tjene Herren her.

Kristi sinn, det rene fine,
har den evne å tilgive.
Bærer ei på nag og kiv,
ønsker kun bli Jesus lik.

Ikke oss, — Men Han skal æres,
denne lekse må dog læres.
Vårt selvliv skal på korset dødes,
pinsekraften vil da føles.

Åndens strømmer Herren gir oss,
så det bundne kan befries.
Tend oss med din alterild, —
det er dette som må til.

«Elsk hverandre», så lød budet,
og stå ikledd himmelskrudet.
Glem ei det som vi så ofte hørt:
«Kjærligheten er dog størst».

Kjærlighetens rene flamme,
tenker ikke ondt om andre.
Men vil gjerne dekke over,
hvor oppriktigheten råder.

Brudgomsrøsten kan da høres,
bruden den skal snart heimføres.
Stå på vakt, og våken vær,
tiden den er meget nær.

Ringerike i febr. 1944.

Rolf Westlie.

Den ringe begynnelse.

(Sak. 4, 10).

Når man tenker på den store skare som priser Herren for hans underfulle frelse, de mange menigheter som finnes rundt omkring og det store arbeid som ligger bakom, så har man så lett for å glemme at det begynte i ringhet, ufullkommenhet og svakhet. Jesus uttok seg noen ulærde menn til å forkynne evangeliet. Det så nok ikke stort ut i menneskehetens øyne og det var nok ikke mange som spådde dem noen framtid. De var skjelvende, usikre og fryktsomme; men Herren hadde holdt dem oppe og ga dem kraft til å fortsatte gjerningen.

No ser vi frukten av den ringe begynnelse. Evangeliet går sin seiersgang, trass motstand, forfølgelse, spott og hån. Mange har fått oppleve frelse og velsignelse fordi de var lydige og tente det lys i mørket som de selv hadde fått. Dette skulle oppmuntre oss til å fortsette i arbeidet for Jesus. Han som var med sine disipler, vil også være med oss.

Vi synes mange ganger at vi er så ubrukelige og unyttige. Mismotet vil gripe oss, men la oss huske at det er han som har kalt oss. Han som har begynt den gode gjerning er mektig til å fullføre den. La oss stole på Gud. Når Herren gir oss en oppgave eller en gjerning å utføre så vil han gi oss kraft til å utføre den. Han vet hvorledes vi er skapte, han kommer ihu at vi er støv.

Vil da oppmuntre alle til ikke å gi opp. Den som holder ut til enden blir frelst. Den som gir opp har tapt. Hold ut en liten stund og snart skal du få se din sjels brudgom og venn og du skal alltid få være i hans nærhet. Du skal få lønn for ditt arbeid. Ja, mange fold skal du få igjen. Da skal vi få oppleve det som står i Kol. 1, 22: «Eder har han forlikt i hans kjøds legeme ved døden; for å framstille eder hellige, ulastelige og ustraffelige for sitt åsyn.

Her ser vi at han av den ringe begynnelse skal framstille oss uten flekk eller lyte for sitt åsyn.

Evang. Rolf Antonsen.

Gud sparte ikke.

Det var Gud som ikke sparte den gang han ikke sparte sin egen sønn, men ga ham for oss alle. Det kostet altså noe.

Når jeg leser dette tenker jeg ofte: Sparer vi oss selv som Guds folk? Undrar vi oss eller er vi med? Vi vil kanskje heller ha det behagelig for kjøttet. Det er vel ikke alltid så nødvendig å være med? Sparer du deg slik at plassen din i menigheten ofte står tom? Det er et tap for deg selv og for menigheten. Medens vi sparer oss og er likegyldige og nær ved å sovne, synker dyrebare sjeler omkring oss, og går evigheten i møte, uten Gud og uten håp. Gud har gitt oss, Guds folk, den oppgave å forkynne det gode budskap for verden. Er vi våkne for dette? Han sparte ikke. Sparer vi oss? Tar vi mere hensyn til å behage kjøttet enn å takkes Gud? Er vi våkne eller so-

ver vi? Har du god helse så takk Gud for det og vær med i tjenesten og spar deg ikke. Undrar vi oss, har han ikke lyst til oss. Tenk over dette og la det bli alvår, så ikke sløvetens ånd får makt over oss. Det var mange ting Gud ville vi skulle utrettet, men vi sparte oss selv og det ble hindret, Gud sparte ikke, han ga. Hva gir vi? Hva har vi gitt ham i hele vårt kristenliv? Har vi vært egoistiske og bare tatt vare på oss selv? Venner, la oss ikke spare oss selv når det gjelder Kristus. La oss gi, gi alt, hele vårt liv, vår kropp, sjel og ånd. Alt for Jesus. Intet mindre.

Ingen har gitt oss så meget som ham. Han ga oss alt som tjener til liv og guds frykt. La oss, fra idag av, gi vårt alt. Ikke som jeg vil, men som han vil. Må vi finnes framme i fronten og ikke bak. Må vi få høre disse ord når han kommer: «Vel gjort du gode og tro tjener!»

Gud hjelpe oss å innta våre plasser hvor vi er satt i menigheten. Sparer vi oss selv og er lunkne vil han spy oss ut av sin munn. Må Herren hjelpe oss til å være varme og være med å smelte dem som idag fryser. Verden er kald, den trenger varme. Må nådens sol fra ham stråle gjennom oss til den frosne jord.

La oss ikke spare oss, men heller slite oss ut i hans tjeneste, og få en rik inngang i hans rike.

Gud sparte ikke. Han ga!
Broderhilsen.

Alf Hansen, Søgne.

Menigheten Zion, Oslo.

Vi er anmodet om å opplyse at de frie predikanter er velkommen til å virke i forsamlingen og på deres utposter. Alle kan henvende seg til deres kontor Osterhausgt. 8.

Vi kjenner ikke noe til virksomheten og kan hverken si fra eller til i så måte.

Fra Mandal til

Skudesneshavn.

Jeg reiste hjemmefra den 19. januar og stanset i Flekkefjord for to møter sammen med br. Svindland. Vi hadde kommunelokalet på Loga og Metodistkirken i byen. Det var bra med folk på begge møtene og Gud vel-signet.

Kom til Stavanger og ble med på menighetens årsmøte. En stor venneflokk var samlet. Hadde to møter på søndag og det var virkelig gilt å møtes og være sammen med de kjære venner. Gud var med og velsignet. Jeg hadde mitt herberge hos de kjære venner Ottessens jr. Takk for all vennlighet

dere beviste meg. Gud lønner alltid dem som gjør noe for hans sak på jord.

Kom til mitt bestemmelsessted, Skudesneshavn, hvor jeg ble mottatt av familien Peder Næss og har det svært hyggelig. Det er litt uheldig at lokalet er opptatt til andre formål men vennene Peder Næss og Landsnes stiller sine hjem til full rådighet for møtene. Vennene med musikken i spissen møter flittig fram. Det er vanskelig å få de ufrøstige på husmøter, men en og annen ser da innom og siste møte var det en som overga seg til Gud. Vi ber intenst om at flere må ta sin bestemmelse om å bli frelst.

Mange fiskere er no kommet. Vi har venner fra Sæle og Næstrand som har deltatt med sine friske vitnesbyrd. No er mine kjære venner fra Mosterhavn også kommet for å fiske. Vi tror at det skal bli et herlig fiske — ikke bare på sild og fisk, men at det skulle bli en og annen menneskesjel fisket for evigheten. Ja, kjære Gud, la det skje og vi skal prise ditt hellige navn.

Er meningen å stanse her utover vinteren. Har også vært en uke på Vedavåg. Det er en gild venneflokk der også som kjemper for den tro som er gitt oss fra de første nytestamentlige dager. Laurits og Aanen Sævik og musikken er aktive.

Gud velsigne dere alle.

Hjertelig broderhilsen.

Evangelist H. Skjønberg.

Fra Klepp, Jæren.

Fik lyst å skrive noen ord med det samme jeg sender bladpengene og likeledes offeret til evangelist Grønnet.

Guds miskunnhet er bedre enn livet, mine leber priser deg. Hans trofasthet prises i de helliges forsamling. Vi kan si det til Herrens ære: Inntil idag har Herren hjulpet så vel.

Vi lever bare bra og har gode møter. No har vi fått besøk av vår kjære Daniel Nil-sen som gleder oss alle med sine budskap.

Han virker i Stavanger og på Klepp. Her trengs virkelig åndens kraft og salvelse i denne tiden da liksom alt ute i verden er så kaldt og uinntagelig. Men Guds løfter holder og Han har sagt at hver den som ber skal få og hver den som leter skal finne, og for den som banker på skal der lukkes opp.

«Gud gir løfter og Gud holder ord.» Må så Gud få velsigne alt sitt folk i denne siste vanskelige tid. Fredshilsen fra oss på Jæren til alle «Røstens» lesere.

Salm.: 29, 11.

Gunvald Klepp, Kleppe.

Guds kraft.

Gud har gitt sitt folk dette løfte: Be og I skal få. Det er løfte som er gitt hver den som ber.

Venneflokken i Saltnes får oppleve det i sine møter no. Det har vært sendt opp bønner og vennene samles til bønn. Før de offentlige møter samles de en time og han som har sagt: Be og I skal få, innfrir sitt løfte. Guds ånd hviler over møtene, lokalet er fullt av folk og mange er allerede blitt frelst fra det gamle trellevet og fått erfare at den som søker ham skal finne ham. Troende venner som har bedt for sine barn får oppleve at barna søker Gud om frelse. Be og I skal få. Halleluja! Ære til Guds Lam. Mange

går grepet og Guds løfte gjelder: Be og I skal få! Det er en ting som trengs i dag og det er: Bønn. Svaret vil komme. Gud er sandru.

Det blir ofte så mange predikener, vitnesbyrd og sanger, men lite bønn, der blir også lite av åndens kraft. Bedende kristne er seirende kristne, bedende menigheter er seirende menigheter.

Broder Aimar Karlsen virker i Saltnes og vi har vært på noen møter der og er ledet til det fremdeles. Må Gud få bruke den enkelte som sine rør, der Guds strøm kan få flyte med liv og sunnhet.

Hilsen til alle de hellige i Kristus. Mat. 7, 1—11.

Eders brødre i Kristus Jesus.

Th. Carlsen.

G. Hansen.

Fra Askim.

Menigheten i «Eben-Ezer», Askim, har hatt en god tid, skrives det til «Røsten». Møtene er godt besøkt og forsamlingen gjennomgår en herlig fornyelse. Helmer Moger har virket der til stor velsignelse i tre uker. Br. John Sørensen fra Fredrikstad har også deltatt på et par møter.

Kvitteringer.

Til br. Grønnet er innkommet:

M. Andersen, Eidsvoll,	kr. 50.00
Los Fred. Andersen, Rødtangen	» 20.00
Løvås, Oslo,	» 30.00
Hanna Rygge, Hobøl,	» 5.50
Vennene i Tune	» 50.00
En søster i Oslo	» 10.00
Marie Haga, Sauland,	» 20.00
O. E. Wærnes, Verdal,	» 10.00
Ragnvald L. Engeset, Volda,	» 25.00
Augusta og Martin Roås, Tofte	» 20.00
Vennene i Holmsbu	» 229.00
A. M., Hafslundsøy,	» 10.00
Venner på «Betel», Espeland,	» 162.00
Menigheten i «Eben-Ezer», Askim,	» 50.00
Kollekt på «Elim», Båstad,	» 60.00
Venner i Lillesand	» 40.00
Dikka Agenøen, Lillesand	» 10.00
K. T.	» 15.00
Venner i Gol, Hallingdal,	» 65.00
Venner i V. Gran	» 50.00
Fra en venn	» 20.00
Fra vennene på Klepp, Jæren,	» 100.00
Misjonsvennene i Fevik	» 40.00
K. S. og L. G., Sølvsberget	» 20.00
Bert Berntsen, Oslo,	» 5.00
D. E. T. T., Finnmark,	» 50.00

Samtidig er det kommet et beløp fra Mysen på kr. 10.00 som var adressert til Grønnet og ble sendt ham direkte.

Innkomet til Alfild Bjerva 1943:

Møllergt. 38, Oslo,	kr. 340.00
Hjemmemisjon, Oslo	» 556.20
Felleskassen	» 216.20
Venner utenbys	» 728.00

Tils. kr. kr. 1,841.40
Sendt Alfild Bjerva + porto » 1,772.50

Kassabeholdning kr. 68.00

Hjertelig takk! Vennligst

Jenny Andersen
Sørlygt. 15 II, Oslo

Nummer 8.

Hos de fle
skjellige gru
lengsel etter
dens barn m
side og bli fr
det også blitt
dager. Allik
det er vanske
kal vekkelse
alt.

All vekkel
fra Gud og d
sine tider se
man minst s
kan bryte ut
i lange tider
lig liv og vir
de og hvor s
hersket. De
per virkelig
virker hvor
3, 8 og 16,

hvor det ha
mennesker o
skap har det
denød og sp
Det kan ikke

Allikevel e
den blant Gu
det gjelder v
er i rett sti
hvor det er

hvor menigh
det størst b
høstning av
i første hånd
arbeider. Ik
en gang ime
livet i hverd

helsen er ik
kanten alene
Guds ånd, o
hvor Gud få
der er de st

pakkelssand
i vår tid e
nettes igang
der høstet inn
pakkelssmot